

ביקשה שיתן לה ללקת מהארמן והוא הסכים
לכך, ורק אמר לאישתו לתת לה צידה לדרך.
המלכה הכינה לה شك ובו לחם שחור וגבינה
קשה וגם בקוק בירה. הייתה זו נדוניה
עלובה לבת מלך, אך היא לקחה זאת בתודה
ויצאה לדרך.

היא הלכה ביערות, עמקים וגבינות ובדרכו
עברה ליד מערה שלפניה, על אבן גדולה ישב
איש זקן. הוא פנה אליה ואמר "נערטוי, لأن
את הולכת מהר כל קר?"
איishi הזקן ענתה "אני הולכת לחפש את
מזליכם".

"ומה יש לך שם בשק ובבקוק?"
בשק יש לי לחם וגבינה ובבקוק רק בירה.
אולי תרצה דבר מה מלאה?"
כן אמר ברצון רב.

הנסיכה הוציאה את צידתה מהشك והזמיןה
אותו לאכול. אחרי שטעם קצת הוא הודה לה
מאוד ואמר "בהמשך הדרך תראו סבר שיחים
קוצניים אותם לא תוכל לטעור. אבל קחי
איתך את השרביט זהה, כי בסבר שלוש

שלושה ראשיים של הבאר

הרבה לפני המלך ארטור ואבירי השולחן
העגול, כי במצרים אנגליה מלך שארמוני עמד
בקולצ'סטר.

הוא לא היה מפורסם או עשיר מאוד ונוסף
לזאת אישתו מתה והשאירו אותו עם בת
 אחת. הנערה הייתה בת חמיש-עשרה, אבל
ייפה מאוד ובעלת לב זהב כר שכולים אהבו
אותה.

אלא שהמלך, שנשאר לבדו החליט להתחנן
שנייה, ובחר לו אישת זקנה, מכוערת, גיבנת,
ובעלת אף ארוך, וקמצנית, אבל עשירת
מאוד. גם לה הייתה בת, מלאת קנאה,
ורעת-לב ובמילים אחרות דומה לאמה
במראה וב貌.

למרות כל זאת המלך הביא את האישה
לארמוני והתחנן אליה. לא עבר זמן רב
והאישה התחילה לספר לו דברים רעים
ושקרים על בתו והסיטה אותה נגדה. הנערה
שהרגישה כי אביה לא אוהב אותה יותר

את ארוחתה הדלה.

ואז אמר ראש אחד לשני "מה נעשה לנערה שטיפלה בנו כל כר יפה?"

אמר הראש הראשון "אעשה אותה יפה כל כר שהוא תקסים את הנסיך העצום ביותר בכל העולם".

אמר הראש השני "אתן לה קול יפה מזה של זמיר".

אמר השלישי "מתנתתי לא תהיה קטנה מלאה כי היא בת מלך. אתן לה מזל שתיעשה מלכה של הנסיך הגדול ביותר בעולם".

ואז ביקשו שתכניסו אותם חזרה לבאר, והוא עשתה כך, והמשיכה בדרכה.

לא רחוק משם פגשה במלך שצד בירות יחיד עם האצילים שלו. היא ניסתה לעبور הלאה

אר המלך הרגיש בה, התקרב והוקסם מיפוריה ומקולתה המתוק, והתאהב בה במקום. הוא התכן שתסכים לחתון אותו והוא הסכימה.

אחרי שנודע למלך כי התחתן עם בת מלך קולצ'סטר ציווה להכין מרכבות ולצאת לבקר

פעמים והוא יפתח לפניר. אחר כך, תגעי לבאר מים. שבוי על ידה ושלושה ראשי זהב יצא מהבאר וידבו אליך. עשי מה שיבקשו ממך".

היא הודהה לו מאוד והמשיכה בדרכה. כאשר הגיע לסבר הקוצני יכולת עברו בו בלי פגע הודות לשרבית שקיבלה והתיישבה על שפת הבאר שראתה לא רחוק משם.

כשrank התהיישה הופיעו מהבאר ראש זהב שרש:

"רחצי אוטי וסrank אוטי"

"הנichi אוטי בעדינות"

"הנichi אוטי על הגדה"

"כדי שאראה יפה

"אם מישחו יעבור לידי".

"ברצון" ענתה הנערה ולקחה את הראש על ברכיה, סrankה אותו יפה במרקם כסף שלה והניחה על מצע אזוב.

מיד יצא מהבאר גם הראש השני והשלישי

שרו בדיקן כמו הראש הראשון וגם בהם טיפולה כר. אחרי כן הוצאה אוכל מהשק והתחילה לאכול

"ומה יש לך שם בסל ובבקבוק?"
יש לי דברים טובים לדרך, רק לעצמי.
ואולי תכבד אותי בדבר מה?" אמר.
לא תקבל כלום אלה דבר מה שיחנוק אותך."
"از שיקרה לך מזל רע!" אמר הזקן.
היא המשיכה בדרכה והגיעה לסתור קוצני
שלא אפשר לה להמשיך. אך היא פילסה
לעצמה את הדרך, נפצעה ונשרטה ובסוף
הצלהה לעבור ולהגיע לבאר.
רק התiyaשה על הגדה כשהופיע ראש זהב
וביקש "רחצי אותו, סרקי אותו ותניחו אותו
בעדינות". אך היא הכתה לו בבקבוק באומרה
"הה לך רחצה!" וכך גם נהגה עם שני
הראשים האחרים.
הראשים התיחלו להתיעץ ביניהם איך
להעניש אותה על התנהגותה.
אמר הראשון "נעשה לה פנים מלאי פצעי
צרעת".
אמר השני "נעשה את קולה צרוד ומבהיל
אנשים".
אמר השלישי "שחתנה יהיה סנדל כפרי"

אל חמו. המרכבה בה נסעו המלך והמלכה
החדרה הייתה מקושטת בזהב כולה. אבא
של המלכה תחילתה הופעה מהצלחת בתו עד
זו ספרה לו את סיפור ראש הזהב. כולם
בחצר המלך שמחו מאד, מלבד המלכה
ובתה, שהתפוצטו ממש מקנהה.
הנספים נמשכו ימים אחדים ובסוף הזוג
הצעיר חזר לביתו, עם נדוניה נدية שנתן
לهم מלך קולצ'סטר.
הנסיכה הגבנתה, כאשר ראתה את מזלה של
אחותה החורגת, רצתה גם היא במזל כזה.
היא אמרה זאת לאמה וזוזה הכינה אותה
בנדיבות בדרך. היא הולבשה בבגדים
נהדרים, סל שללה מולא בממתקים, שקדים
ועוגות ובקבוק יין טוב ניתן בידה.
היא הלכה באותה הדרך בה עברה קודם
אחותה החורגת וגם היא פגשה בזקן שישב
לפני מערה.
שלום, אישת צוירה. لأن תמהרי כל קר?"
שאל.
"מה זה עניינך?" ענתה.

היא נמása עליו זמן. הוא נתן לסנדר מהה
לירות והזוג הצעיר הלהר למקום מרוחק של
המלךה, שם הסנדר תיקן נעלים והוא
טווה את חוטי התיקון עבورو.

היא עזבה את הבאר ובדרכה הגיעו הגעה העירה.
היה זה יום שוק והאנשים נרתעו ממנה כי
קולה כעור לפניה הפחידו אותם. כולם ברחו
מן פניה מלבד סנדר עני אחד. קרה שלפניהם
ימים אחדים תיקן נעליו של איש מתבודד
ומאחר שלזה לא היה כסף, נתן לו משחה
שהיא תרפא לצרעת ונוזל נגד צרידות.
הסנדר, שהיה איש טוב, ניגש לבוחרה ושאל
מי היא.

"אני" אמרה "בת חורגת של מלך קולצ'סטר."
"אולי אוכל לעזור לך עם המשחה נגד צרעת
ונוזל נגד צרידות. אבל תמורה זאת תחתני
איתיך?"

"כן, ברצון רב!" ענתה.
הסנדר נתן לה את התרופות וכעבור ימים
אחדים היה הבריאות ואחרי כן הם התחתנו,
והלכו לארמון מלך קולצ'סטר.

כשהמלך ראתה שהיא שבתת התחתנה עם
סנדר עני, תלטה את עצמה מרוב ייאוש.
מוותו של המלך שימח מאד את המלך, כי